

MetLife Powszechne Towarzystwo Emerytalne S.A. uchwałą Zarządu z dnia 3 września 2019 roku dokonało zmiany w Deklaracji zasad polityki inwestycyjnej MetLife Dobrowolnego Funduszu Emerytalnego, poprzez dodanie informacji w punkcie **I. Cel inwestycyjny i zasady polityki inwestycyjnej MetLife DFE** - „Fundusz akceptuje umiarkowany i podwyższony poziom ryzyka inwestycyjnego. Działając w celu ochrony kapitału Fundusz aktywnie wykorzystuje strategię stop-loss” oraz w **punkcie IV. Metody oceny ryzyka i procedury zarządzania ryzykiem dodano do elementów kontroli i monitorowania ryzyka inwestycyjnego - listę sygnałów stop-loss funduszu DFE.**

Aktualna treść Deklaracji zamieszczona poniżej:

Deklaracja zasad polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnego MetLife DFE

I. Cel inwestycyjny i zasady polityki inwestycyjnej MetLife DFE

Celem inwestycyjnym MetLife DFE jest wzrost wartości aktywów Funduszu w wyniku wzrostu wartości dokonywanych lokat. Fundusz dąży do osiągnięcia maksymalnego stopnia bezpieczeństwa i rentowności lokat.

MetLife DFE realizuje powyższy cel inwestycyjny, dokonując lokat w instrumenty finansowe określone przepisami Ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych („Ustawa”) oraz przepisami wykonawczymi, jako dozwolone kategorie lokat dobrowolnego funduszu emerytalnego. Fundusz inwestuje głównie w instrumenty finansowe denominowane w walucie krajowej, zarówno dłużne (przede wszystkim emitowane przez Skarb Państwa) jak i udziałowe (głównie akcje spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie). Część aktywów Funduszu lokowana jest w dłużne i udziałowe instrumenty finansowe denominowane w walutach obcych.

MetLife DFE jest funduszem aktywnej alokacji. Oznacza to, że udział instrumentów udziałowych i dłużnych w jego portfelu inwestycyjnym zmienia się w zależności od oceny bieżącej i prognozowanej sytuacji na rynkach finansowych. Fundusz akceptuje umiarkowany i podwyższony poziom ryzyka inwestycyjnego. Działając w celu ochrony kapitału Fundusz aktywnie wykorzystuje strategię stop-loss.

II. Zasady alokacji aktywów MetLife DFE

1. Udział poszczególnych kategorii lokat w strukturze aktywów Funduszu nie może przekraczać limitów określonych dla dobrowolnych funduszy emerytalnych w Ustawie, przepisach wykonawczych oraz w Statucie Funduszu. W drodze regulacji wewnętrznych Fundusz może ustanowić dodatkowe ograniczenia w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych, mając na celu podwyższenie bezpieczeństwa zarządzanych aktywów.
2. Strategiczna alokacja aktywów Funduszu zakłada modelowy udział instrumentów dłużnych na poziomie 50% aktywów Funduszu oraz instrumentów udziałowych na poziomie 50% aktywów Funduszu.
3. Fundusz na bieżąco określa alokację aktywów. Dopuszczalne limity zaangażowania w poszczególne klasy instrumentów finansowych określono następująco:

Klasa instrumentów finansowych	Alokacja
Udziałowe papiery wartościowe	10%-80%
Dłużne papiery wartościowe	20%-90%
Depozyty bankowe i bankowe papiery wartościowe	0%-30%

4. Bieżąca alokacja aktywów Funduszu wynika z decyzji osób zarządzających Funduszem, podejmowanych w oparciu o wewnętrzną ocenę ekspercką, na podstawie analiz dotyczących w szczególności:
- bieżącej i prognozowanej sytuacji na rynkach akcji i dłużnych papierów wartościowych;
 - bezwzględnej i relatywnej wyceny poszczególnych klas aktywów.

III. Zasady podejmowania decyzji inwestycyjnych

- Decyzje o doborze dłużnych papierów wartościowych są podejmowane przez osoby zarządzające Funduszem w oparciu o wewnętrzną ocenę ekspercką na podstawie analiz dotyczących w szczególności:
 - bieżącej oraz przewidywanej sytuacji makroekonomicznej;
 - bieżącego oraz przewidywanego poziomu rynkowych stóp procentowych;
 - przewidywanych zmian w poszczególnych segmentach krzywej dochodowości;
 - dochodowości poszczególnych papierów wartościowych i jej przewidywanych zmian;
 - ryzyka kredytowego odnoszącego się do emitentów poszczególnych papierów wartościowych;
 - relacji oczekiwanej stopy zwrotu z papierów wartościowych nieskarbowych i stopy zwrotu z porównywalnych papierów wartościowych skarbowych;
 - płynności poszczególnych papierów wartościowych;
 - popytu i podaży.
- Decyzje o doborze udziałowych papierów wartościowych są podejmowane przez osoby zarządzające Funduszem w oparciu o wewnętrzną ocenę ekspercką na podstawie analiz dotyczących w szczególności:
 - bieżącej oraz przewidywanej sytuacji makroekonomicznej;
 - bieżącej oraz przewidywanej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz pozycji rynkowej emitenta papierów wartościowych,
 - porównania wyceny papierów wartościowych emitenta, sporządzonej w oparciu o analizę fundamentalną, do bieżących cen rynkowych;
 - porównania wskaźników wyceny papierów wartościowych emitenta do średnich wskaźników wyceny sektora lub całego rynku;
 - płynności papierów wartościowych emitenta;
 - popytu i podaży;
 - udziału papierów wartościowych emitenta w indeksach giełdowych.

3. Podejmując decyzje inwestycyjne dotyczące doboru dłużnych i udziałowych instrumentów finansowych, osoby zarządzające Funduszem wykorzystują w szczególności:
 - a. rekomendacje wewnętrzne;
 - b. analizy i rekomendacje innych instytucji;
 - c. wewnętrzną ocenę ekspercką;
 - d. analizę techniczną.
4. W przypadku lokat w instrumenty finansowe denominowane w walutach obcych decyzje inwestycyjne są podejmowane przez osoby zarządzające Funduszem dodatkowo na podstawie analiz i rekomendacji dotyczących ryzyka kursowego tych walut.

IV. Metody oceny ryzyka i procedury zarządzania ryzykiem

1. Wprowadza się następujące elementy kontroli i monitorowania ryzyka inwestycyjnego:
 - ustawowe i statutowe limity inwestycyjne;
 - wewnętrzne limity inwestycyjne;
 - benchmark, jako stopę odniesienia dla oceny efektywności portfela inwestycyjnego;
 - analizę odchyleń od benchmarku;
 - pomiar ryzyka rynkowego portfela – obliczanie wartości zagrożonej utratą;
 - lista sygnałów stop-loss funduszu DFE
2. W strukturach Towarzystwa zarządzającego Funduszem działają następujące jednostki organizacyjne kontroli ryzyka inwestycyjnego:
 - Komitet Inwestycyjny;
 - Zespół Middle Office – odpowiedzialna za kontrolę przestrzegania wewnętrznych limitów inwestycyjnych, analizę wyników Funduszu i benchmarku oraz pomiar ryzyka inwestycyjnego;
3. Fundusz prowadzi politykę dywersyfikacji portfela mającą na celu ograniczenie ryzyka inwestycyjnego. Polega ona na lokowaniu aktywów Funduszu w różne klasy aktywów, sektory gospodarki oraz emitentów papierów wartościowych w taki sposób, aby utrata wartości jednego z aktywów miała ograniczony wpływ na wartość aktywów całego Funduszu.